

Sygn. akt V GC 570/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 17 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz-Turoń
Protokolant:	St.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 06 czerwca 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa Fabryki (...) B. K. Sp. J. w Z.

przeciwko M. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 32 201,40 zł (trzydzieści dwa tysiące dwieście jeden złotych czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.05.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 028,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 570/12

UZASADNIENIE

Fabryka (...) B.K. sp. jawna w Z. reprezentowana przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko **M. T.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo-Produkcyjno -Handlowo-Uslugowe (...) z siedzibą w Z. wniosła o zasądzenie kwoty 32.201,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.05.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu wskazała, że zrealizowała zamówienie na wykonanie podzespołów stalowych na rzecz pozwanego zajmującego się produkcją elementów gumowych. Zamówione elementy miały być wykorzystane w procesie produkcyjnym wymienionego. Zamówienie zrealizowano w oparciu o ustne uzgodnienia i na tą okoliczność sporządzono odrębną specyfikację z oznaczeniem ilościowym i wagowym zamówionych elementów stalowych (formy – 119 szt o masie 991 kg, trzpienie o masie 150 kg, płyty pod formy w ilości 8 szt. o masie 168 kg). Towar został odebrany w dniu 22.05.2012 r. co potwierdzają dokumenty WZ i faktura VAT nr (...) z terminem płatności do dnia 29.05.2012 r. na kwotę 32.201,40 zł. Twierdziła, że pozwany należał aby najpierw wystawiono fakturę za materiał, a następnie za robociznę. Wskazała, że pozwany nie uregulował kwoty z faktury i odesłał ją powódce jako niezgodną z ustaleniami. Następnie powódka wzywała go do zapłaty jednakże bezskutecznie.

Pozwany reprezentowany przez adwokata **w odpowiedzi na pozew** (k.26) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu przyznał, że powódka wykonała i wydała pozwanemu w/w elementy metalowe. Podniósł, że strony umówiły się że pozwany zapłaci za nie cenę 20 zł za kg gotowego wyrobu co daje kwotę netto 26 180,00 zł i takowa widnieje na spornej fakturze, ale z uwagi na nieprawidłowy tytuł jest ona przez pozwanego kwestionowana. Zaprzeczył twierdzeniom powódki jakoby należało aby najpierw wystawiono fakturę za materiał, a następnie za robociznę. Podkreślał, że umówiona cena wskazana na spornej fakturze dotyczy wyroby gotowego tj. materiału i robocizny. Wskazał, że cena za sam materiał oscyluje w granicach około 3,50 zł za kilogram.

W **piśmie procesowym** z dnia 27.12.2012 r. (k.34) powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami. Powódka działa w formie spółki osobowej natomiast pozwany prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

(odpis z KRS k.10-12, zaświadczenie o REGON i wydruk z ewidencji k.13-16)

Strony w latach 2009-2011 łączyła ustna umowa na podstawie której powodowa spółka produkowała dla pozwanego formy, trzpienie i płyty pod formy. Pozwany używał ich do wyrobu produktów gumowych, które sprzedawał powodowej spółce po korzystnych cenach. Stronę powodową reprezentował wówczas ojciec pozwanego Z. T.. Współpraca stron układała się zgodnie.

W następnym okresie powodową spółkę zaczęła reprezentować B. K. i strony postanowiły, że ważenie i obliczenie ilości tych wyprodukowanych dla pozwanego w latach 2009-2011 elementów odbędzie się w dniu 22.05.2012 r.

Podczas liczenia i ważenia produktów obecni byli B. K. wraz małżonkiem R. K., M. T., pracownik powódki – M. O. oraz pracownik pozwanego B. W.. Wyniki zapisywał pozwany na kartce pismem ręcznym. Strony wyliczyły, że formy stanowią 119 szt o masie 991 kg, trzpienie mają masę 150 kg, płyty pod formy masę 168 kg. Pozwany podpisał wówczas dokument WZ wskazujący, iż towary te odebrał. Strony ustaliły wówczas, że pozwany zapłaci powodowej spółce cenę 20 zł za kilogram wyrobu gotowego tj. za materiał i robociznę, co miało dawać kwotę netto 26 180,00 zł, zaś brutto 32 201,40 zł.

Zgodnie z ustaleniami stron powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) z terminem płatności do dnia 29.05.2012 r. na kwotę 32.201,40 zł jednakże w rubryce dotyczącej nazwy towarów lub usług wpisała : „mat. Na formy, mat. Na trzpienie i mat. Na płyty pod formy”. Pozwany fakturę odebrał, ale w dniu 04.06.2012 r. odesłał ją powodowej spółce wskazując, że wystawiona została niezgodnie z ustaleniami.

Powódka w dniu 28.06.2012 r. wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty dotyczące spornej faktury, a następnie w dniu 25.07.2012 r. przesądowe wezwanie do zapłaty.

W odpowiedzi z dnia 20.09.2012 r. pozwany reprezentowany przez adwokata wskazał iż sporna faktura jest nierzetelna bowiem nie odzwierciedla umowy stron. Podkreślił, że nie był nabywcą „mat. Na formy, mat. Na trzpienie i mat. Na płyty pod formy” ale nabył formy, trzpienie i płyty pod formy. Stwierdził, że nierzetelność faktury jest przyczyną jej odesłania i oczekiwania na doręczenie mu faktury skorygowanej.

(faktura VAT nr (...) k.17, dowód wydania materiału k.18, odręczne zapiski k.19, pismo pozwanego z dnia 04.06.2012 r. k. 20, wezwania do zapłaty k.21-22, pismo pozwanego z dnia 20.09.2012 r. k.23, zeznania świadków : M. O. k.61v-62, R. K. k.62v-63, B. W. k.63-63v, przesłuchanie pozwanego k. 61-61v, 69-69v)

Dnia 27.07.2012 r. Prokuratura Okręgowa w Jeleniej Górze poinformowała pełnomocnika pokrzywdzonej B. K., że prowadzi pod sygn. V Ds. (...) śledztwo w sprawie wyrządzenia spółce jawnej (...) w Z. znacznej szkody majątkowej tj. o czyny z art. 296 § 1 k.k. i inne.

(pismo Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze k.37)

Pozwany dnia 30.10.2012 r. nabył od D. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) pręty za ceny od 3,30 do 3,50 zł za kilogram.

(faktura VAT nr (...) k.31)

Sąd zważył, co następuje :

Bezspornym było, że strony w latach 2009-2011 łączyły ustne umowy na podstawie których powodowa spółka produkowała dla pozwanego formy, trzpienie i płyty pod formy, natomiast pozwany używał ich do wyrobu produktów gumowych, które sprzedawał powodowej spółce po korzystnych cenach. Stronę powodową reprezentował wówczas ojciec pozwanego Z. T., zaś w następnym okresie powodową spółkę zaczęła reprezentować B. K. i wówczas strony postanowiły, że odbędzie się ważenie i obliczenie ilości tych wyprodukowanych dla pozwanego w latach 2009-2011 produktów.

Bezspornym również było, że czynności tych dokonano w dniu 22.05.2012 r. w obecności B. K. i jej małżonka R. K., M. T., pracownika powódki – M. O. oraz pracownika pozwanego B. W.. Wyniki zapisywał pozwany na kartce piśmem ręcznym. Wyliczono, że formy stanowią 119 szt o masie 991 kg, trzpienie mają masę 150 kg, płyty pod formy masę 168 kg. Pozwany podpisał wówczas dokument WZ wskazujący, iż towary te odebrał. Bezspornie ustalono też, że rozliczenie nastąpi po wystawieniu przez powodową spółkę faktury VAT z siedmiodniowym terminem płatności.

Spór stron sprowadzał się do tego, jakie były dalsze ustalenia poczynione przez strony dnia 22.05.2012 r.

Powódka twierdziła bowiem, że postanowiono wówczas, iż pozwany zapłaci powodowej spółce cenę 20 zł za kilogram w/w materiałów – co oznaczało, iż dodatkowo na podstawie kolejnej faktury VAT strony rozliczą się za robocizną. Powódka wystawiła więc fakturę VAT nr (...) z terminem płatności do dnia 29.05.2012 r. na kwotę 32.201,40 zł i w rubryce dotyczącej nazwy towarów lub usług wpisała : „mat. Na formy, mat. Na trzpienie i mat. Na płyty pod formy”.

Natomiast pozwany podnosił, że ustalona cena 20 zł za kilogram dotyczyła wyrobu gotowego tzn. materiałów i robocizny. Zarzucał, że powódka w tytule płatności spornej faktury nierzetelnie dokonała wpisów, stąd nie dokonał zapłaty wskazanej na niej kwocie i żąda skorygowania zapisów na fakturze.

Sąd miał na uwadze, że powódka na poparcie swoich twierdzeń przedstawiła dowody z dokumentów oraz wnioskuje o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków R. K. i M. O.. Zdaniem Sądu powodowej spółce w niniejszym procesie udało się dowieść wszystkich powyżej opisanych okoliczności, których nie kwestionował pozwany, a zatem bezspornych.

Sąd miał przy tym na uwadze, że sporna faktura nie mogła stanowić dowodu na okoliczność, że strony zawarły umowę dotyczącą jedynie materiałów, a nie robocizny. Faktura jest bowiem dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. Z samej faktury nigdy nie wynika okoliczność, że została ona wystawiona w oparciu o rzeczywistą podstawę materialno-prawną. Dopiero wystawienie faktury oraz udowodnienie następnie jej przyjęcia przez kontrahenta, zaksięgowania bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej (vide : wyrok S.A. w Katowicach z dnia 24 października 2002 r. I ACa 219/2002). Tymczasem w niniejszej sprawie brak było dowodów na okoliczność zaksięgowania spornej faktury przez pozwanego, a wręcz przeciwnie. Istniały dowody na to, iż dokonał on zwrotu faktury jako nierzetelnej i wystawionej wbrew postanowieniom umowy stron. Istotne przy tym jest, że z

faktury VAT, wezwań do zapłaty i dowodu WZ nie wynikał zdaniem Sądu fakt zawarcia przez strony umowy dotyczącej jedynie materiałów a nie robocizny.

Zeznaniom świadka R. K. Sąd przydał walor wiarygodności tylko w zakresie w jakim były spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek ten był zdaniem Sądu w sposób oczywisty zainteresowany uzyskaniem dla strony powodowej korzystnego rozstrzygnięcia. Po pierwsze bowiem jest małżonkiem reprezentującej powódkę B. K., po drugie jest pracownikiem powodowej spółki. Zeznawał w ocenie Sądu w sposób subiektywny. Zatem Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie spornym tj. w jakim podał on iż strony umówiły się, że pozwany zapłaci powodowej spółce cenę 20 zł za kilogram materiałów na formy, trzpienie i płyty pod formy – co oznaczało, iż dodatkowo strony rozliczą się za robociznę. Twierdzenia świadka w tym zakresie stały w oczywistej sprzeczności z dowodami zaoficerowanymi przez pozwanego tj. zeznaniami świadka B. W. i przesłuchaniem pozwanego. Zdaniem Sądu ich wyjaśnienia były wiarygodne, gdyż były spójne. W sposób odzwierciedlający rzeczywiste ustalenia stron wskazali oni, że umówiona cena 20 zł za kilogram dotyczyła wyrobu gotowego tzn. materiałów i robocizny. Istotne jest, że ich zeznania korelowały z dowodami z dokumentów w postaci pism pozwanego z dnia 04.06.2012 r. i 20.09.2012 r. oraz z treścią faktury VAT nr (...). Z wymienionych dokumentów wynikało, że pozwany zwrócił sporną fakturę gdyż umówiona cena dotyczyła wyrobu gotowego tj. robocizny i materiału oraz że cena za sam materiał oscyluje w granicach od 3,30 zł do 3,50 zł za kilogram, natomiast za wyrób gotowy w granicach 20 zł za kilogram. Nie sposób nie dostrzec, że na tą ostatnią okoliczność wskazywał również w swoich zeznaniach świadek wnioskowany przez powódkę - M. O.. Sąd w całości przydał jego zeznaniom walor wiarygodności.

Reasumując, zdaniem Sądu strony ułożyły swój stosunek umowny w powyżej opisany sposób (art. 353¹ k.c.) i wobec tego dłużnik tj. pozwany powinien wykonać powyższe zobowiązanie zgodnie z jego treścią, o czym stanowi art. 354 k.c. Podkreślić zatem jeszcze raz należy, że podstawą materialno-prawną rozstrzygnięcia była umowa stron, a nie sporna faktura VAT nr (...), która jest jedynie dokumentem prywatnym wystawionym przez powódkę.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku. Dodać przy tym trzeba, że Sąd nie wskazał w punkcie I sentencji wyroku że zasądził sporną kwotę tytułem „zapłaty za zakupiony w firmie powódki towar potwierdzony faktura VAT nr (...) z dnia 22.05.2012 r.” o co wносиła powódka w punkcie 1) petitum pozwu albowiem zgodnie z uregulowaniami k.p.c. Sąd w wyroku nie ma obowiązku wskazywać w sentencji podstaw rozstrzygnięcia. Podstawy faktyczne i prawne, zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c. mają wynikać z uzasadnienia wyroku i Sąd w niniejszym uzasadnieniu uczynił zadość tymże wymogom.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia następnego po upływie terminu płatności spornej faktury albowiem był to dzień wymagalności tego roszczenia. Jak bowiem stanowi art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z § 2 tegoż przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...).

Sąd podczas rozprawy w dniu 28.03.2013 r. oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego albowiem zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie tymczasem okoliczności objęte tezą dowodową wskazującą na zakres opinii biegłego takowego znaczenia nie miały.

Sąd podczas rozprawy w dniu 17.06.2013 r. pominął dowód z przesłuchania strony powodowej albowiem zgodnie z art. 214¹ k.p.c. usprawiedliwienie niestawiennictwa na rozprawę z powodu choroby winno być poparte zaświadczeniem od lekarza sądowego tymczasem reprezentantka powodowej spółki (...) przedłożyła za pośrednictwem swojego pełnomocnika zaświadczenie lekarskie od lekarza chorób wewnętrznych i medycyny rodzinnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co

w niniejszym postępowaniu obligowało pozwanego do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 4 028,00 zł albowiem powódka uiszczyła inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 1 611,00 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 2 400,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.